

merværdi, der skyldes forventning om ændret zonestatus.

Den afgiftspligtige kan i henhold til frigørelsesafgiftslovens § 6 på visse betingelser få *henstand* med betalingen af frigørelsesafgiften. En af betingelserne er, at der til sikkerhed for betaling af henstandsbeløbet skal tinglyses et skadesløsbrev på ejendommen med oprykkende prioritet. Skadesløsbrevets pålydende med tillæg af foranstående prioriteter må i henhold til § 6, stk. 3, 2. pkt., ikke overstige den ved den senest foretagne vurdering ansatte ejendomsværdi af den faste ejendom.

I henhold til § 8 kan den afgiftspligtige inden 4 år efter afgiftspligtens indtræden forlange ejendommen overtaget af kommunen for et beløb svarende til det ovenfor nævnte slutbeløb. Det er dog en betingelse, at ejendommen fortsat anvendes som landbrug m. v.

Efter indførelse af kontantvurdering vil både slutbeløbet og basisbeløbet være en kontantværdi.

Ifølge forslaget om indførelse af kontantvurdering skal »kontantejendomsværdien« træde i stedet for »ejendomsværdien«, hvor dette udtryk benyttes i den øvrige lovgivning. Slutbeløbet skal som hidtil fastsættes ved en § 4 A-vurdering, og denne skal efter det af regeringen fremsatte forslag til ændring af vurderingsloven foretages efter prisforholdene pr. den seneste 1. april forud for zoneinddragelsen.

For at undgå at der skal svares frigørelsesafgift af mere end den værdistigning, der følger af selve zoneoverførslen, foreslås det at ændre § 2, stk. 1, således, at basisbeløbet skal beregnes på grundlag af kontantejendomsværdien ved den sidste vurdering før inddragelsen med eventuelle årsreguleringer i henhold til vurderingslovens § 2 A.

Samtidig foreslås kravet om sikkerhedsstillelse ved henstand ændret således, at skadesløsbrevet kan udstedes inden for kontantejendomsværdien, reguleret i henhold til vurderingslovens § 2 A. For at gøre ordningen mere smidig foreslås det, at der i stedet for skadesløsbrev skal kunne stilles anden form for betryggende sikkerhed.

Endvidere foreslås, at kommunerne som hidtil skal være pligtige til inden 4 år efter zoneoverførslen at overtage de afgiftspligtige ejendomme for det ovennævnte slutbeløb. Som foran anført er slutbeløbet den kontantværdi, ejendommen sættes til ved den vurdering, der i henhold til vurderingslovens § 4 A skal foretages efter zoneoverførslen. Der tages således ikke hensyn til eventuelle prisændringer i de 4 år, inden for hvilke ejerne har frist til at kræve ejendommene overtaget af

kommunerne. Dette er i overensstemmelse med den gældende ordning.

Ejendomme, der kom i byzone ved zonetovens ikrafttræden.

Ved by- og landzonetovens ikrafttræden kom de landbrugsejendomme, som lå i de daværende inder- eller mellemzoner, automatisk i byzone og blev derfor ikke omfattet af de lempelige regler om grundværdiansættelsen for landbrugsejendomme i landzone. De blev heller ikke automatisk omfattet af de almindelige regler om frigørelses- og afståelsesafgift.

I stedet indsattes ved lov nr. 327 af 18. juni 1969 en ny § 6 B i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme om, at ejerne kunne afgive erklæring om, at de ønskede de i frigørelsesafgiftsloven indeholdte regler bragt i anvendelse på ejendommen.

Herved opnåede ejerne, at der i forbindelse med grundværdiansættelsen i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 7, skulle fastsættes et differencebeløb, som var udtryk for forskellen mellem ejendommens grundværdi og den grundværdi, der ville være ansat for ejendommen, såfremt den var omfattet af de lempelige regler for landbrugsejendomme i landzone. Dette differencebeløb kunne fratrækkes i den ansatte grundværdi ved beregningen af kommunal grundskyld. Til gengæld forpligtede de sig til at svare frigørelsesafgift ved ejendommenes overgang til anden anvendelse, dog senest ved 17. almindelige vurdering.

Der resterer nu kun ca. 125 af disse ejendomme i hele landet.

Frigørelsesafgiften beregnes også for disse ejendomme i henhold til § 12 af forskellen mellem et slutbeløb og et basisbeløb. For de ejendomme, som har skiftet anvendelse forud for 17. almindelige vurdering, er *slutbeløbet* ejendomsværdien ved den vurdering, der i henhold til vurderingslovens § 4 A skal foretages umiddelbart efter overgangen til anden anvendelse. For alle øvrige ejendomme er ejendomsværdien ved 17. almindelige vurdering slutbeløbet. *Basisbeløbet* beregnes ved at formindske ejendomsværdien ved den senest foretagne vurdering før den ændrede anvendelse, henholdsvis før 17. almindelige vurdering, med et eventuelt differencebeløb i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 7, og forhøje det herefter fremkomne beløb med 50 pct.

Ejerne af de ejendomme, for hvilke pligt til at svare frigørelsesafgift indtræder ved 17. almindelige vurdering, kan i henhold til § 14 få henstand